

Előfizetési árak:

Egész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · · 10 » — »
Negyedévre · 5 » — »
Egy óra · · 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A gazdakongresszus tanulságai.

Pécs, 1900. október 10.

(H.) A „Magyar Gazdaszövetség” kassai kongresszusán elhangzott beszédek, a kongresszus egész lefolyásának hű megörökítését száz és százezer példányban kellene szétszórni ezen a ma már tejjel-mézzel épen nem folyó Kánaánon, a mit Magyarországának neveznek. Szét kellene szórni, hogy olvashassa minden magyar ember, hogy mi az oka annak, hogy ma nem boldog a magyar!

Nem egy ok ez; de sok, nagyon sok. És mégis ismét csak azt kérdezzük, hogy mi az oka, mi az egyetlen, egyedüli oka, hogy annyi panasz, annyi sürgős segítség utáni jajszó hangzik fel a magyar ember ajkairól?!

Ez az egyetlen, egyedüli ok pedig a nemzeti szellem tespedésében rejlik.

Mert nézzük csak, mit hangoztattak a kassai gazdakongresszus szónokai?

Beszéltek a középosztály és a nép közötti viszonyról. Beszéltek a középosztály neveléséről. Kivánták, hogy e középosztály kezébe jusson a vezetőszerop közéletünkben. Targyalták a magyar gazda hitelét, a vidéki városok fejlesztését, a birtokminimum örökösödését, a földmívelési vámokat, a határidőüzletet s még egyéb, a gazdaközönség érdekébe vágó ügyeket. Ez utóbbiak már a gazdákat, mint olyanokat érdeklik és szorosban a gazdasági érdekkörhöz tartoznak. Az előbbiek azonban nem. Azok az egész nemzet életére kiható fontosságuk s ezeknek hiánya okozza, hogy ma sem a magyar mezőgazdaság, sem a magyar ipar és kereskedelem nem áll olyan magaslaton, a milyenen állnia kellene; hogy ma önálló magyar iparról, kereskedelemről alig lehet beszélni.

Mert ugyan minek a magyar gazdának hitel, ha ez a „magyar gazda” tulajdonképpen nincs sehol? Miért a vidéki városok fejlesztése, ha ezekben a városokban pang az ipar, a kereskedelem és a mezőgazdaság? Mit beszélünk a birtoköröklés minimumáról, ha a fiuk eltékozzolják azt, a mit apáik reájok hagytak? Miért valók a földmívelési vámok, miért a határidőüzlet szabályozása, ha nincs

olyan földmívelés, olyan mezőgazdaság, mely ezeknek hasznát venné?! Szóval miért mindez, ha maga a magyar gazdaközönség, a magyar középosztály olyan, a ki mindezekkel élni eddig nem tudott s ezután élni nem akar?!

Őseink fegyverrel foglalták el ezt a földet s két kezük munkájával tették termővé. S a mit őseink megszereztek vérük árán, megmunkáltak verejtékükkel, azt mi könnyelműen elfecséreltük. Elődeink büszkén vallották magukat a föld munkásainak; a magyar paraszt és a magyar gazda ezért a földért éltek-haltak s ezt a földet sem az ur ki nem engedte a kezéből, sem a jobbágy el nem hagyta.

Mikor azután beütött az a nagy szabadság, mikor jogegyenlőség lett Magyarországon, a kor lassankint, anélkül, hogy észrevettük volna, kezdték az idegenek, kezdték a kufárok kihuzni a lábunk alól ezt a földet. Az idegen kéz belenyúlt javainkba; először a földnek csak egy csücskéjét, azután egy darabját kerítette el tőlünk, majd csak annyit hagyott meg, ami az ősi kuriákat körülvette. És a szemünk még ekkor se nyílt fel. Mikor pedig az ősi kuriákból, régi udvarházakból a magyar gazdát kihordatta az idegen s maga ült be a helyére, akkor már késő volt minden.

S egyszer csak hiába kerestük szép Magyarországon a magyar középosztályt; hiába néztünk szét hegyen-völgyön, rónaságon, a magyar föld nem volt többé a magyar gazda kezében, de idegenek és kufárok birtokolták azt, üzvéen rajta azt a rendszeres gazdálkodást, a mit tulajdonképpen rablógazdálkodásnak kellene igazi nevéen neveznünk.

És mikor a középosztály látta, hogy így ki van semmizve, hogy így ki van forgatva javaiból, hogy mégis megtalálja honát a hazában, hogy ne keljen kivándorolnia — ugyan hová is vándorolhatott volna? — megalkudott a körülményekkel s a csekély megmaradt javaiban gazdálkodott úgy, a hogy lehetett. S mert ez a lehetőség nem terjedt tovább a megélhetés határánál, a magyar középosztály nem is tett egyebet, csak élt, védte körömszakadtáig azt a keveset, a miből meg tudott élni, de előre nem haladt, nem fej-

lődött, nem erősödött hanem inkább hanyatlott, visszaesett rohamosan.

És vele hanyatlott, vele szédült a magyar földmivesnép is. A mindennapi megélhetés küzdelmeivel, a nyomor minduntalan fenyegető rémével nem áll jóbarátságban az előhaladás, a fejlődés, az erősödés. Sőt a földmives népnek kétszeresen szomorubb lett a helyzete. Az erősebb joga elnyomni a gyöngét; a hatalmasabb kiváltsága élni, hasznot huzni a kevésbé hatalmas munkájából. A magyar gazda maga is sok bajjal küzdve, nem törődött, nem törődhetett a néppel, a munkással. Azok pedig, kik idegenekül jöttek be erre a földre, kik összeszerestek itt óriási birtokokat, a nép izzadtságos verejtékével tették ezt a rengeteg földet jövedelmezővé, hogy a beléfejtetett tőke kamatait lehető busásan meghozza.

S ily körülmények között hogy ne esett volna ki a magyar középosztály kezéből a vezetőszerop? Hogy ne jutott volna a magyar földmives a nyomorba, elzárva minden haladástól, minden művelődéstől?!

Hiszen szomorú példákat láthatunk erre Baranyában is, hol még ma is a legnagyobb szűkkeblőség vezeti az uradalmakat, az idegen, ide csak vendégként járó nagybirtokosokat a munkásosztálylyal szemben s a magyar gazda csak lépésről lépésre tud érvényesülni — ha ugyan tud — a telnyomó nagybirtok ellenében.

És nem a magyarság zöme lévén az uralkodó ebben a hazában, ugyan ki gondolt volna a gazda hitelével, ki kívánta volna a földmívelési vámokat s az öröklési minimumot?! Ki állt volna őrt az önálló gazdasági politika mellett; ki emelte volna fel védőszavát a magyar kereskedelem érdekében?!

Az általános nemzeti tespedés idejében elveket cserélő vezérek feláldozták saját hatalmi érdekeiknek a magyar közgazdaságot s ennek keretében mind azt, mi talán még megmenthette volna a magyar mezőgazdaság, az ipar és a kereskedelem önállóságát.

Feláldozták, mert ki sem tiltakozott ellene, ki sem üzte el ezeket a kufárokat a nemzeti érdekek templomából. Pedig

Csuda olcsóság a BÉKA boltban!

Őszi és téli piquet paplan, zsebkendők, frotir és damaszt törülközők, továbbá vászon, kanavász, chiffon és grádli meglepő olcsón; szép választék selymekben és női ruhaszövetekben, új barchetek minden lehető színben és minőségben csak a BÉKA-nál kapható olcsón.

Irgalmasok-utca 10. sz. (Saját házban.)

megérdemelték volna, hogy kiostorozzák őket.

Akkor most nem kellene panaszkodni a magyar középosztály szomorú helyzetéről, nem kellene a magyar földművest a nemzetköziséget, a hazátlanságot hirdető szocializmustól féltetni; nem kellene beszélni a középosztály neveléséről s a kezéből kiesett vezérszerep visszaszerzéséről.

Akkor a magyar lenne ma is az ur szép Magyarországon!

Karácsonyi iparkiállítás.

Pécs, 1900. október 10.

Fontos és a helyi ipar érdekében messze kiható mozgalmat indított meg a pécsi ipartestület. E mozgalom célja, hogy az ipartestület tagjai ez évben karácsonyi bazárt rendezzenek, kiállítván Pécs város közönsége számára iparcikkeiket.

A karácsonyi iparkiállítás ez évi december 16-tól bezárólag december 27-ig fog tartani s a keresztülvitelére Szmik Antal, városi mérnök, elnöke alatt kiküldött végrehajtó bizottság már most nagyban buzgalkodik a kiállítás sikerén.

Ismervén a helyi ipart, bizunk benne és erősen reméljük, hogy ez a siker nem is fog elmaradni s különösen most, a mikor az önnálló magyar kereskedelem és ipar, valamint mezőgazdaság érdekében annyi sok szép szó s itt-ott tekintetbe vehető cselekedet is esik, a pécsi iparosok be fogják diadalmasan bizonyítani a magyar ipar s különösen a pécsi ipar életrevalóságát.

Mert ez a kiállítás teljesen helyijellegű lesz. Benne csak oly egyének vehetnek részt, kik a pécsi ipartestület tagjai, s a kiállítandó tárgyak is mind itt helyben kell, hogy készüljenek. A kiállításból ugyan nem lesznek kizárva azok sem, kik nem ipartestületi tagok s részint háziiparral, részint iparművészettel, mint műkedvelők, foglalkoznak, de ezek csak a kiállítás végrehajtó bizottságának engedélyével állíthatnak ki.

Hogy a kiállításra minden tekintetben megfelelő tárgyak kerüljenek, azt a bíráló-

bizottság ellenőrzi s joga van minden oly tárgyat visszautasítani, mely a kiállítás színvonalának nem megfelelő. És a bizottság bizonyára lelkiismeretes munkát fog végezni a kiállítás érdekében, úgy, hogy a közönség izlés, készítés és kidolgozás tekintetében valóban a pécsi ipar díszére váló tárgyakat fog e kiállításon találni. A mi első sorban helyi iparunk érdeke, hogy így legyen.

A kiállítás bazárjellegű lesz, vagyis minden kiállított tárgy eladás végett lesz kiállítva, magán viselven az eladási árat.

Itt azután közönségünk áldozatkészségére apellál a rendezőség. Itt kell érvényesülnie a jelszónak, hogy »pártoljuk a magyar, a helyi ipart.« Itt kell közönségünknek megmutatnia, hogy méltányolja az iparosok buzgalmát s rajta lesz, hogy a kiállítás az erkölcsi siker mellett a legszebb anyagi sikerrel is járjon.

A kiállítás tárgysorsjátékkal is egybe lesz kötve, melynek nyeresémtárgyait a bíráló-bizottság jelöli ki az ipar minden ágából.

A végrehajtó bizottság most küldte szét iparosainkhoz a bejelentési ivateket. A bejelentéseket folyóévi november 1-ig kell megtenni s bizonyára oly tömeges lesz a bejelentések száma, hogy ez már előre biztosítani fogja a kiállítás sikerét.

Ugy legyen!

A város jövőévi költségvetése.

Pécs, 1900. október 10.

Mint tegnapi lapunkban közöltük, a város pénzügyi és gazdasági bizottsága két napon át együttes ülésében tárgyalta a város jövőévi költségvetését.

Az így megállapított s a tanácsi javaslattal együtt a legközelebbi városi közgyűlés elé terjesztendő költségelőirányzatot most a következőkben közöljük:

BEVÉTELEK.

I. Igazgatás:

1. Fizetések és házbérek visszatérítése 30990 kor.
2. Késedelmi kamatok és végrehajtási költség 4800 »
3. Illetőségi díjak 900 »
4. A belvárosi háztulajdonosok

által fizetett szemétkihordási díjak	12545 kor.
5. Bér a kizárólagos hirdetési jogért	450 »
I. Összesen:	49685 kor.

II. Községi vagyon.

A) Gazdaság és épületek:

6. Földbérek	4760 kor.
7. Legelő-adó	4412 »
8. Házbérek	29000 »
9. Kőszénbányabér	808 »
10. Balokányi korcsmabér	850 »
11. Termesztmények, anyagok, bu- torok, eszközök és fűfeladása után	8000 »
12. Barmok eladása után	600 »
13. Az amerikai szőlő-telep és a vincellériskola jövedelme	9420 »
13/a A vágóhid jövedelme	48000 »
14. A városi lófogatok által teljesít- ett fuvarok után	23360 »

B) Erdészet:

15. Feladás és termények után	71660 »
16. Kőbányabér	1940 »
17. Homokbánya bér	272 »
18. Erdei legelő-bér	400 »
19. Gesztenyeszedési bér	306 »

C) Cselekvő tőkék kamatai:

20. Kamat a törzstőke, regalekár- talanítási kötvény és magán kötvények után	69000 »
--	---------

D) Jogok és jövedékek:

21. Erdei vadászat	520 »
22. Alsó határbeli vadászat	560 »
23. Kövezetvámszedési jog	66800 »
24. Vasuti kövezetvám	35000 »
25. Helypénzszedési jog	140000 »
26. Telekátirási díjak	22000 »
27. Szikviz- és ásványvizadó	28100 »
28. Részesedés az állami italmérési adó 1900. évi tiszta jöve- delméből	31485 »
29. Házbékracjások	70000 »

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Emeljan, a munkás és az üres dob.

(Tolstoi után az »Orosz Népregékből.«)

Fordította: Füredy F. Gusztáv.

Emeljan mint munkás kaszált egy parasztnál. Amint egy reggel a mezőn át munkába ment, egy béka ugrott fel előtte. Majdnem eltaposta a békát. Emeljan ügyesen kikerülte.

Egyszerre csak azt hallja, hogy a háta mögött valaki a nevének szólítja őt. Emeljan visszafordult és egy szép lányka állt előtte.

— Emeljan, mért nem házasodol? — kérdezte a leány.

— Hogyan házasodhatnám kedves gyermekem. Én mindig csak így vagyok, nincs semmim és nem törődik velem senki.

— Végy el engem feleségül! — mondá a lányka.

Emeljan gyönyörrel nézett a leányra.

— Szives örömet! — mondá. De hol fogunk lakni?

— Ne törődj te azzal — volt a válasz — csak többet kell dolgozni, és kevesebbet aludni és akkor élelemben, ruházatban sohasem lesz hiány.

— Nos jól van, nem bánom — felelt Emeljan. Esküdjünk meg. De hová megyünk aztán?

— A városba.

Emeljan a leánykával a városba ment.

A leány egy kis házikóba vezette őt a város végén. Megesküdtek és berendezték háztartásukat.

Történt, hogy a cár végigkocsizott a városban és Emeljan háza előtt hajtattott el. Emeljan felesége kiment az utcára, hogy láthassa a cárt. Amint a cár őt meglátta, felkiáltott:

— Ki ez a gyönyörű teremtés?

Megállította a kocsiját, odaintette magához Emeljan feleségét és kezdte kikérdezni.

— Ki vagy te? — kérdezte tőle.

— Emeljan, a munkásnak vagyok a felesége.

— Miért lettél te, ily ragyogó szépséggel egy paraszt felesége? — kérdezte a cár. Neked királynénak kellene lenned.

— Köszönöm e hízogó szavakat — mondá az asszony. — Én mint a paraszt felesége is jól érzem magam.

A cár még beszélgetett vele egy ideig, aztán elhajtattott és visszatért kastélyába. A cár egész éjjel nem aludt, mindig Emeljan feleségén járt az esze. Azon törte a fejét, miképp vehetné el azt az asszonyt attól a paraszttól. Semmit sem tudott kieszelni. Erre behívatta az udvaroncát és megparancsolta neki, gondolkozzanak a tárgy felől.

Az udvaroncok rövid idő múlva azt mondták a cárnak:

— Vedd Emeljan magához a palotába mint munkást. Mi majd halálra gyötörjük őt munkával, akkor az asszony özvegy lesz és a tied lehet.

A cár követte ezt a tanácsot, elküldött

Emeljanért és azt izente neki, jöjjön a császári palotába portásnak és hogy ezentul a feleségével ott fog lakni.

A küldöttek megérkeztek Emeljanhoz és átadták neki a cár parancsát.

— Nos jó — mondá az asszony — eredj csak, dolgozzál az egész napon át — de éjszakára hozzám jösz.

Emeljan elment. Amint a palotába ért, kérdezte tőle az udvarmester:

— Miért jöttél egyedül, a feleséged nélkül?

— Miért hoztam volna ide? Van neki lakása!

A cári palotában annyira tuhalmozták Emeljan munkával, hogy kettőnek is elég lett volna. Emeljan azonnal nekiállt a dolognak, de nem is gondolt arra, hogy elkészüljön vele. És ime, még napnyugta előtt készen lett mindennel.

Az udvarmester látta, hogy Emeljan a reá bízott feladatot elvégezte, másnapra négyszer annyit adott fel neki. Amikor Emeljan hazaért, a háza ki volt takarítva és csinosítva. A konyhában pattogott a tűz, a kenyér meg volt sütvé, az étel készen állt. Az asszony ott ült az asztal mellett és varrt, mialatt a férjét várta. Amint Emeljan belépett, elébe ment az asszony, ételt és italt hozott neki, majd kikérdezte őt a munka felől.

— Ah! — mondá ez — rosszul állunk. Többet adnak fel, mint a mennyit erőm megbir és halálra gyötörnek a munkával.

— Ejh, ne gondoldj a munkára — felelt az asszony. Ne tekints vissza, sem előre, hogy sokat végeztél-e már és hogy sok maradt-e

- E) Fogyasztási pótlékok és állami kárpótlás.
 30. Városi fogyasztási pótlék a bor, hus és szesz után 74500 »
 31. Állami segély (kárpótlás az 1899. évi VI. t. c. ért.) 50700 »
 II. Összesen : 792,453 kor.

III. Községi tartozás.

32. Járulék a kincstártól a főreáliskolai tornatanítók alkalmazásáért 400 kor.
 III. Összesen 400 kor.

IV. Vízvezeték.

33. A vízmű jövedelme 75402 kor.
 IV. Összesen 75402 kor.

V. Közegészségügy.

34. Bevételek a temetők után 3200 kor.
 35. Balokányi fürdő 2600 kor.
 36. Halottszállítási díjak 2500 kor.
 V. Összesen 8300 kor.

VI. Rendőrség.

37. Mértékhitelítési díjak 7300 kor.
 38. Jövedelem a hidmérleg után 2400 kor.
 39. Állategészségügyi bírságok 120 kor.
 VI. Összesen 9820 kor.

VII. Kegyuraság és jótékonycélok előmozdítása.

40. Árvatartási költségek visszatérítése és megtérítése a Rudolfinum alapból 5400 kor.
 VII. Összesen 5400 kor.

VIII. Iskola- és közművelődésügy.

41. Beiratás és tandíjak, segély és egyéb jövedelem 32300 kor.
 VIII. Összesen 32300 kor.

IX. Katonaugy.

42. Laktanyabérek, szállópénzek és egyéb katonai jövedelmek 107400 kor.
 IX. Összesen 107400 kor.

X. Különfélék.

43. Jövedelem a fogyasztási adók után 249710 kor.
 44. Különféle jövedelmek 1000 kor.
 X. Összesen 250710 kor.

Rendkívüli jövedelem.

45. Előlegek visszatérítése 10000 kor.
A bevételek összegezése.
 I. Igazgatás 49.685 kor.
 II. Községi vagyon 792.452 „
 III. „ tartozások 400 „
 IV. Vízvezeték 75.402 „
 V. Közegészségügy 8.300 „
 VI. Rendőrség 9.820 „
 VII. Kegyuraság és segélyezés 5.400 „
 VIII. Iskola- és közművelődésügy 32.300 „
 IX. Katonaugy 107.400 „
 X. Különfélék 250.710 „
 Rendkívüli bevételek 10 000 „
 Összesen 1.341.870 kor.

E bevételekkel szemben az összes kiadás 1.671,695 kor., mely kiadások részletes ismertetését holnapi számunkban hozzuk.

Hirek.

Pécs, 1900. október 10.

Érsek a rablótanyán.

Haudik György zágrábi érsekről rokonai között még ma is él egy hagyományos monda, melyről azt állítják, hogy azt maga az érsek beszélte el az öt meglátogató atyja fiainak, akikre valamiért nagyon is megnehezített, mert végrendeletéből — talán szándékosan — kifelde őket, a mi miatt meg a pénzsóvár rokonok viszonzagos nehezítést emeltek. Az agg érsek egykoriban meglátogatni készült a váci püspököt, kívül baráti viszonyban állott.

Ezen utját — vasuti hiányban — saját uri fogatán óhajtottá megtenni.

Régen volt ez nagyon. Akkor még a rémes rablóvilág egzisztált, mikor is egy hosszabb utat megtenni — bármiféle módon is — életveszéllyel járt; pár garasért is agyonverték az embert.

Az öreg érsek ezen időtáiban készült a fáradságos vizitre.

még hátra. — Csak dolgozz, idejével rendben lesz minden.

Emeljan aludni tért. Reggel ismét elment a palotába és elvégezte a dolgát anélkül, hogy körülnézett volna és estére mindennel elkészült. Boldogan tért haza, hogy álmra hajtsa a fejét.

Emeljant mindig több és több munkával halmozták el, de ő a kellő időben mindig elkészült és hazament aludni.

Igy mult el egy hét. A cár udvaroncái látták, hogy nem győzhetik le kemény munkával a parasztot. Ezért aztán olyan feladatokat mértek rá, melyek értelmet és ügyességet követeltek. De ez is mindhiába volt. Amivel csak megbízták, ácsmesterséggel, kőművesmesterséggel, cserepes munkával, ő estére mindennel elkészült és ment haza a feleségéhez.

Igy mult el a második hét.

A cár magához rendelte az udvaroncokat és mondá :

— Hát hiába etetek benneteket cászári kenyérrel? Két hete már és semmi eredmény. Ti Emeljant halálíg akartátok gyötörni munkával, de én látom az ablakon át, amint esténként vigán, énekelve megy haza a feleségéhez. Talán gunyolódni akartok felettem.

A cászári udvaroncok keresték az alkalmat, hogy védekezzenek :

— Mi nem kiméltünk semmi fáradságot — mondották — hogy őt előbb nehéz munkával győzzük le. De ez lehetetlen volt. Minden munkát, a mivel megbíztuk, mintha sörövel söpört volna el és semmi fáradságot sem lehetett rajta észrevenni. Ezért azt gon-

doltuk, hogy olyasmivel bizzuk meg, a mihez nem lesz sem elég értelme, sem ismerete. De ezzel sem értünk el semmit. Ő mindenben otthonos és mindent elvégez. Másként nem lehet a dolog, hogy vagy benne, vagy a feleségében valami varázslat rejlik, mi magunk is boszankodtunk e miatt. De most aztán egy olyan feladattal álltunk elő, hogy lehetetlen ezt teljesítenie. Elhatároztuk, hogy templomot építettünk fel vele egy nap alatt. Hivásd magadhoz Emeljant és parancsold meg neki, hogy a palotával szemben egy nap alatt egy templomot építsen fel és ha nem készül el vele, engedtlenségből leütjük a fejét.

A cár magához rendelte Emeljant.

— Nos, halljad parancsomat, mondá. Építs nekem egy templomot, szemben a palotával. Holnap estére készen kell lennie. Ha felépíted, megjutalmazlak, ha nem lesz készen, kivégeztetlek.

Emeljan végighallgatta a cár parancsát, megfordult és hazament.

Nos — gondolá magában — végem van.

Amint a feleségéhez ért, mondá :

— Készülj fel asszony, menekülnünk kell, különben elvesztünk.

— Hogyan? — mondá az asszony. Olyannyira kicsinyes lettél, hogy menekülni akarsz?

— Hogyne lennék kicsinyessé? A cár azt parancsolta, hogy egy templomot építsek fel egy nap alatt és azzal fenyegetett, ha nem készülök el vele, leüteti a fejemet. Csak egy marad számomra még, menekülni, amíg lehetséges.

Az országut Zágrábtól Vácig — torony irányban — a híres Bakony erdőn vezetett keresztül, mely a rablók, haramiák jó búvóhelye volt.

Istenbe veté bizodalját az öreg ur és nem riadt vissza az esethezésnek gondolatától.

Elindult. A Bakony sűrű lomboszatja mind jobban összeborult a fényes uri fogat körül. Jól bent jártak már az erdő derekán, mikor az óriási fák törzsei mögöl négy cifra ruhás, fölfegyverzett alak lépett elő.

Az öreg érsek remegett, a kocsis halálra ijedt, a lovak horkoltak, ágaskodtak a hirtelen látványra.

A négy bandita közül egy az érsek mellé, másik a bakra ült. Az illedelem hangján köszöntve az öreg urat megnyugtatták, hogy mitől se tartson, őket baj nem érheti, csak szemeiket engedjék bekötni. Ellenszegülés, annyi mint a halál.

Mit volt, mit tenni, engedni kellett.

A bakon ülő betyár kezébe vette most a gyepőt, a két más betyár-legény meg az őrséget látszék képezni.

Igy mentek jó darabig, nem sejtve hová, merre és mire? Annyit észleltek azonban, hogy járművük lefelé halad.

Most megállapodnak a lovak, a kendőket leoldják a a betyár-legények utasik szeméről.

Vakító fény, csillogás tárul eléjük. Nagy pcmpa, uri kényelem veszi körül őket minden oldalról.

Libériás inasok állanak parancsra készen. Gazdagon terített asztalon párolognak a jobbnál izesebb étkek.

És mindez nem volt más, mint egy rabló-tanya, amelyben mos a haramiavezér az öreg érseket vendégül fogadta.

Mély hajlongások között lép a remegő agg főpap elé a banda feje és barátságos, szelid hangon kéri bocsánatát, amiért ily módon járt el, de másképp nem lehetett. Lakhelyét senkinek el nem árulhatja, ez okból földette el szemeiket.

Most pedig ne vegye tőle rossz néven érsek atyasága, ha — az Úr szolgájához nem méltó helyen — számára asztalt terített.

Az öreg ur nem szólt ellene semminek. De hát hogy is tehetne volna azt, mikor bárhová tekintett is, mindenütt fegyveres marcona

Az asszony nem értett egyet vele.

— A cárnak sok katonája van, te nem menekülhetsz előle, de amíg csak erőd bírja, engedelmeskedned kell.

— De hogyan lehetséges az, ha tulhaladja erőmet?

— Eh, apuskám, ne buslakodjál! Itt az estebéd, aztán menj aludni. Reggel kelj fel korán és holnap estére készen leszel mindennel.

Emeljan elfogyasztotta az estebédjét, aztán pihenni tért és aludt, míg a felesége fel nem keltette.

— Igy — mondá az asszony — most aztán siess. Mert a templomot tel kell építened. Itt vannak szögek, itt egy kis kalapács és ott aztán találsz elég munkát egy — napra.

Emeljan bement a városba. Amint a palota elé ért, tényleg ott állt egy új templom a tér közepén és csak egy kis részecske hiányzott, hogy teljesen készen legyen.

Emeljan neki állott, hogy elvégezze, a mi még hiányzott és estefelé mindennel készen lett.

Amint a cár felébredt, kitekintett a palota ablakán és látta, hogy a templom ott állott készen és hogy Emeljan még csak néhány szöveget vert a falába. Mégis a cár nem örült a templomnak, hanem boszankodott, hogy nem talált semmi okot Emeljan kivégeztetésére és hogy a feleségét nem vehette el tőle. Ezért megint magához szólította az udvaroncokat.

— Emeljan ezt a feladatot is teljesítette. Nem végeztethetjük ki őt. Tehát ez a megbízás is kicsiny volt számára, valami ravaszabb

alakok strázsáltak, lesve a vezérnek minden mozdulatát.

A legjobb kedvet mutatva, foglalja el helyét az érsek és hozzá látott amugy magyárosan. Persze a rettegés diktált belé minden falatot,

Minél jobban fogytak az ételek, annál barátságosabb lett a rablófőnök, örvendve annak, hogy fejedelmi vendége mily felségesen találja magát ebben az elátkozott barlangban.

Asztalbontás után a házigazda újból bocsánatért esdekelt és megköszönte a szíves, barátságos leereszkedést. Együttal megígérte az öreg urnak, hogy rövid idő múltán visszafogja adni neki a látogatást.

Erre ujjal bekötötték az agg érsek és kocsisa szemét, az előbbeni két betyár elfoglalta a fényes hintóban a helyét, míg a másik kettő hűségesen követte a fogatot. Jó darabon elkisérték a tanyajuktól őket az erdő tömkelegében vezető országútra, hol leoldották szemeikről a kendőket.

Udvarias köszöntések és utbaigazítás után bocsájtották el érsekünket, ki még ekkor is minden tagjában reszkedett, remegett.

Az öreg ur nem állhatta meg, hogy oda ne szóljon kocsisának kíváncsiaskodva:

No — Miska — megijedtél-e?

— Szolgálatára — szent atyám — egy kicsit! — volt a válasz.

Igérethez hiven a banditafőnök csakugyan elment látogatóba Zágrábba az érsekhez.

Ezen látogatásának egyedüli célja az volt, hogy az öreg érsek előtt bevalja, meggyónja minden bűnét.

Ezt meg is tette és azontul senki sem hallotta hírét eme rablóvezérnek, nem is látták többé sehol.

A monda szerint kivitorlázott Amerikába, hol patikát vett magának és mint valódi mecenás élte le hátralévő napjait. Zs.

dolgot kell kitalálni. Most hát gondolkozzatok, különben előbb végeztettek ki benneteket, mint őt.

Az udvaroncok hosszas gondolkodás után azt tanácsolták a cárnak, parancsolja meg, hogy Emeljan ásson egy nagy folyót a palota körül, a melyen hajók uszkáljanak.

A cár hivatta Emeljant és kiadta neki a rendeletet.

— Ha te egy templomot tudsz felépíteni egy nap alatt — mondá — úgy képes vagy ezt a munkát is elvégezni. Holnap parancsom szerint mindennek készen kell lenni; ha nem lesz meg, leüttetem a fejed.

Emeljant e parancs még inkább levverte és komor arccal ment haza a feleségéhez.

— No mi az? — kérde az asszony. Megint buslakodol? Valami újabb parancsot kaptál a cártól?

Emeljan elmesélte, mi történt.

— Menekülnünk kell — mondá.

— Nem — felelt az asszony — te nem menekülhetsz a császár katonái elől, mindenütt elfoghatnak. Engedelmeskedni kell.

— De hogyan engedelmeskedjem?

— Ejh, édes apuskám, soh'se busulj miatta. Most egyél és aztán menj aludni. De korán kelj fel, aztán a kellő időben minden készen lesz.

Emeljan lefeküdt aludni. Reggel a felesége felébresztette.

— Eredj a palotához — mondá — minden készen van. Csak a kikötőnél, a palotával szemben, maradt még hátra egy földhányás. Vedd az ásót és ásd be.

Emeljan elment. Amint a városba ért, a palota körül egy folyót pillantott meg, a melyen hajók uszkáltak. A palotával szemben, a kikötőnél, meglátta azt a hegyet, a melyet neki még be kellett ásnia; rögtön neki fogott, hogy ezzel elkészüljön.

(Vége köv.)

Napirend 1900. október 11-én.

Naptár: csütörtök, okt. 11. Róm. kath.: Filoména. — Prot.: Placidia. — Görögkel. (szept. 23.) Kariton. — Zsidó: Tischri 18. — Nap két 6 óra 15 perckor; nyugszik 5 óra 18 perckor. — Hold két este 6 óra 7 perckor; nyugszik reggel 8 óra 16 perckor.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő várható, jelentékeny csapadék nélkül.

Közigazgatási bizottság ülése a városházán d. e. 10 órakor.

Vágóhid építését ellenőrző bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: »Bar Kochba«, operett.

— (**Ügyvédi gyám-és nyugdíj-intézet.**) Országos ügyvédi gyám-és nyugdíj-intézet létesítése tárgyában ma értekezletet tartottak az ország összes ügyvédi kamaráinak kiküldöttjei Budapesten az ügyvédi kamara helyiségében. Ez értekezleten, melyet holnap fejeznek be, a pécsi ügyvédi kamarát *Bodó Aladár* dr., választmányi tag és *Pleininger Ferenc*, kamarai titkár, lapunk felelős szerkesztője, képviselik, kik tegnap utaztak el Budapestre,

— (**Őszi táncestély.**) A pécsi könyvnyomdászok, kik a múltban már több kellemes estélyt szereztek a táncolni, mulatni vágyó publikumnak — mint értesülünk — november hó 4-én a »Vigadó«-ban tartják őszi táncestélyüket. Ez alkalomra az estélyt rendező bizottság már megalakult s minden követ mozgat az estély minél érdekesebbé és sikerültebbé tétele iránt. Érdekessé teszi e táncestélyt az »Éjféli Ujság«, mit szünóra alatt adnak ki a nyomdászok, mely az alkalmi dolgokon kívül még a megjelent hölgyek névsorát is fogja tartalmazni. A meghívók a jövő hét folyamán lesznek kibocsátva.

— (**Jogász dalárda.**) Hirt adtunk arról, hogy a jogászok körében megindult a mozgalom egy dalárda létrehozására. A buzgóság nagy, csak ne legyen szalmatüz. Emlékezünk még arra, hogy néhány év előtt szintén már megvolt a dalárda, de csak néhány napig élt. A mily hamar keletkezett, ép oly gyorsan el is múlt. Reméljük azonban, hogy a jelenben sokkal inkább ügybuzgó a jogliceum polgársága, mint volt a múltban. Megemlítjük e helyütt, hogy a jogász dalárdával egyidejűleg egy zeneegyesületet is akarnak a jogászok létesíteni, mely hivatva volna a klasszikus zenét művelni a jogliceum falai közt. Az eszme önmagát dicséri, de önkénytelenül eszünkbe jut az a régi közmondás: sokat akar a szarka! Mert nem elég ilyen egyesületek létrehozására, illetve fenntartására egyesek jóakarata, hanem minden egyes tag kitartása szükséges s azonkívül némi pénzzel is kell az egyesületnek rendelkezniök, hogy az okvetlen felmerülő szükségleteket fedezhessék. Az igaz, hogy tán ez a legkisebb aggodalomra sem ad okot, de mégis lesznek majd más nehézségek, melyek minden egyeslet életében előfordulnak, a melyeket csak munkával lehet legyőzni s pedig erős munkával. Egyébként reméljük, hogy ez a két intézmény létre fog jönni s fenn is fog állani s számottevő taggá fogja magát kinőni városunk zenei életében.

— (**A kaposvári-utca rendezése**) lassan halad és a mi elkészült, abban sincs köszönet. De nem is csoda, mert a vállalkozók terv nélkül kénytelenek dolgozni, aminek az a következménye, hogy nap-nap után a felügyelő mérnök szóbeli utasítására vannak utalva. De nem hagyható szó nélkül az a vandalizmus sem, melyet az ottani, mintegy 35 éves fasor kivágásával elkövettek. Ugy lát-szik, teljesen tájékozatlanok mérnökeink az ott levő magas gyalogjáró és fasor rendeltetését illetőleg. Ezért nem végzünk felesleges munkát, ha figyelmeztetjük azokat, a kiket illet, hogy ez a magas gyalogjáró és fasor az ottani házaknak az óriási vadvizek ellen való

védelmére készült, illetve ültetett. Már most, hogy azt onnét eltávolították, *kérdjük, mi fogja felhőszakadások és hóolvadások esetén az ottani házakat megvédeni a lerohanó víz ellen?* Talán az a vékony aláfalazás? Egyáltalán kár volt a boldogult *Menzhart* városi főmérnök által annak idején kidolgozott tervet elő nem venni; abban igen szépen meg volt adva ezen utca-rendezés anélkül, hogy a fasort és a töltésszerű gyalogjárót el kellett volna pusztítani, hogy ezáltal *némely házi gazdának ezerekre menő kárt okozzanak* s az ottani vidéket pusztává tegyék.

— (**Vízvezetési költségvetés.**)

Tudvalevőleg a városi vízvezeték kiadásai és bevételeiről külön költségvetés szerkesztendő. Ezt a külön költségvetést a jövő évre tegnapi ülésén a következőleg állapította meg a város gazdasági és pénzügyi bizottsága: Bevétel: 1. vízbérek 38 200 kor. 2. Alapokból 7000 kor. 3. Építkezésivizdíjak 402 k. 4. Birságok 200 k. 5. Vízadó (5 százalék) 29.600 kor. Összesen 750.402 korona. Kiadás: 1. A létesítési költség kamatai és törlesztése 62.362 k. 2. Kezelési vállalkozónak 44000 k. 3. Régi vezetékek gondozása 500 kor. 4. Fentartáshoz és üzemhez szükséges anyagok 2500 k. 5. A vízbér kivetésével s az ellenőrzéssel megbízott tisztviselő javadalma 1540 k. 6. Egy vízvezetési szerelő fizetése 1200 k. 7. Pucher-utcai közút felállítása 400 k. 8. Különtélek és előre nem láthatók 2500 k. Összesen 75402 korona.

— (**A Zsolnay-szoborra**) a pécsi kereskedelmi- és iparkamarához érkezett adományokról XXXIII. kimutatás: A XXXII. kimutatás összege 17.174 kor. 73 fill. Krausze Ignác gyűjtőívén: Maas Bernát Bécs 200 kor., Krausze Ignác Pécs 30 kor., összesen 230 kor. Margitai ipartestület 5 kor., Körös-Ladányi ipartestület 4 kor. Koszits Kamill gyűjtése: Tormay Károly, Driesz Lajos 10—10 kor., dr. Mende Lajos, Koszits Kamill és neje 20—20 kor., Jeszenszky Lajos, Nagy Jenő, Mándy L. Jagits József, dr. Johann Béla 10—10 kor., Koszits Ákos dr. 6 kor., Kusinszky Ferenc 4 kor., Reeh Dezső, Tichay Alfréd, Lenner Jenő, Horvath (Bar.-Szt.-Lőrinc), Radó Dezső (H.-Szöllős), Gallos Ede (Pécsvárad) 2—2 kor. Sági Lipót, Feiler Mihály, Sággy Ferenc, Bencsik, Dorner Gyula, Molnár, Szabó János, Hamer Károly, Domblai Lajos, Bauer Zoltán, Karch Géza, Brenner Kálmán, Magda Elek (Bikal) Guttay Lajos (Bakóca), Magyar Rezső (Bikal), Hitze Ödön (Viszló), Mázay Pal (Pécsvárad), Benkő Gyula (Szt. Lőrinc), Klombauer Antal (Mohács), Kistaludy Dezső (Mánya) 1—1 kor., összesen 152 kor. Összesen 17566 kor. 73 fillér.

— (**Hatósági újraoltások.**) A hatósági újraoltásokat holnap délelőtt kezdi meg *Tolnai Vilmos* dr., városi orvos a helybeli iskolákban. Az újraoltásokat a következő sorrendben végzik: holnap, *csütörtökön* délelőtt tíz órakor a *főreáliskolában*, *pénteken* délelőtt tíz órakor az *israelita hitközségi iskolában*, *szombaton* délelőtt tíz órakor a *belvárosi iskolában*, délután három órakor a *szigetkülvárosi iskola* növendékei számára a *Rudolfinumban*.

— (**Öngyilkossági kísérlet.**) *Mihálovits* Ignác földmivelő, pécsi lakos kiskirály-utca 17. szám alatti lakásán, ma hajnali négy órakor, egy duplacsövű, előltöltő, sörétes pisztolyal többé lötte magát. A házbeliék — kik a pisztoly döbbenésének hangjára figyelmessé lettek — feltörték a szoba bezárt ajtaját s *Mihálovits* Ignácot átlőtt koponyával az ágyban fekvő találták, míg mellette a földön pisztolya hevert, melynek csak egyik csöve volt kilőve. Nyomban értesítették az esetről a rendőrséget, honnan *Rangha* János rendőrőrmester s *Tolnai Vilmos* városi orvos a helyszínerre siettek. A még életben levő *Mihálovits*ot beszállították a kórházba, hol kihallgatva, családi viszályokat emlegetett végzetes tette okául. Az öngyilkosjelöltnek két felnőtt fia van, kik közül az egyik Budapesten, a másik Pécsen

nyomdász s két kis leánya, míg felesége csak nemrég hagyta őt el. Mihálovits Ignác fejsebe oly súlyos, hogy életbenmaradásához kevés a remény.

— **(Paks ünnepe.)** Paks — mint azt lapunk egyik régebbi számában jeleztük — október hó 5., 6. és 7. éjén a magyar kereszténység és királyságnak kilencszázados jubileumát szintén megünnepelték. Tudósítónk az ünnepély lefolyásáról ma a következőkben számol be: Már pénteken, október 5-én kezdődött Paksen ez az igazán kitűnően sikerült ünnepély. A középületek legnagyobb részén e nap délutánján már ott láttunk lobogni szent jelvényünket, a nemzeti zászlókat. A templom tornyan két nemzeti színű zászló mellett ott volt a pápai zászló és este pedig ünnepélyes isteni tisztelet volt a templomban. A szorosabb értelemben vett ünnep kezdete azonban szombaton délután négy órakor volt, mikor is azt mozsárdörgések jelezték. Hat órakor a Kath. Kör helyiségében összegyűlt társaságok zászlóik elülvitele mellett, valamint a nagyszámú közönség zenével, zászlókkal, színes lámpákkal, megindult a templomtérre, mely igen szép izlésre valló módon volt díszítve, lámpionokkal, zászlókkal, szőnyegekkel, transparentekkel stb. A felállított emelvény előtt helyet foglalt az odaérkező menet, melyen az isteni tisztelet után *Kriványi* Károly kir. albiró s hazafias, vallásos szellemű szép beszédet tartott, melyet leikes éljenzéssel hallgatott végig a nagy számban megjelent közönség. A beszéd után körmenet tartatott a város kivilágított néhány utcájában. Elülmentek a tűzoltók, utánok a zenészek, majd az óriási számban lévő közönség vonult végig az utcákon. A menet a Kath. Kör felé tartott, hol kitűnően sikerült bankett fejezte be ezt a napot. Toasztokban természetesen hiány nem volt.

Vasárnap már reggel öt órakor mozsárdörgések emlékeztették az ébredőket az ünnepélyre. Nyolc órakor a Kath. Körből — hol ismét összegyülekeztek a társulatok — ünnepélyes levonulás volt a diszben álló templomtérre, hol tábori oltár volt felállítva, mellette pedig draperiakkal horitva a szószék. Az ünnepélyes misét fényes segédlettel *Steicher* József plébános tartotta. Az evangelium után a szószékre lépett *Rézbányay* József dr. pécsi teológiai tanár és elmondta eszmékben gazdag szónoki beszédét. Rézbányay drt, mint kiváló szónokot ismerik nemcsak egyházmegyénkben, hanem annak területén kívül is. Ismerik Rézbányait különösen Paksen, hisz e város szülötte ő. Tudta itt róla mindenki, hogy a szónoklás terén kiváló, de az ezen alkalommal elmondott szónoklata mégis meglepte Paks közönségét is. Fenomenális volt az a hatás, melyet e beszéddel elért. Majdnem egy óráig beszélt, lelkesítve a hazafiságra, a vallásosságra a hallgatóságot. Beszéde végén minden egyes jelenlévő büszkén gondolt arra, hogy ez a kiváló tehetség Paksen látta meg a napvilágot. Az ünnepi misén ott láttuk a paksi hivatalokat képviselve, ott láttuk továbbá *Szluha* István, orsz. képviselőt, *Nagy* Istvánt, az autómómiai követet, stb.

Este a Kath. Körben volt folytatása az ünnepélynek, hol élőképekben mutatták be a nézőknek Magyarország történetéből néhány jelenetet, így azt a megható aktust, a midőn szent István felajánlja országát, szent László a sziklából vizet fakaszt, Hunyady a harctéren stb. A kitűnően rendezett és sikerült élőképeket *Streicher* plébános érdemének lehet batudni, ki különben az egész ünnepély rendezésének a központja, ugyszólván lelke volt. Az élőképeket mindig megelőzte egy szavalat, mely mindmegannyi kitűnően sikerült.

Természetesen a szavalatok között dr. Rézbányay József pécsi teológiai tanár által előadott, saját szerzeményű költeménye, mely a »Magyar nemzethez« címét viseli, volt a fénypont. Oly nagyszerű hatással, oly fenséges szavalási képességgel volt ez is előadva, mely

a jeles tanárt mindenben jellemzi. *Szentpétery* József, kir. járásbíró zárszavával ért véget a jól összeállított műsor. Utána pedig következett a tánc melyben közel 200-an vettek részt. Az erkölcsi siker mellett az anyagi sem maradt hátra, a mennyiben az ünnepély 300 korona 20 fillért jövedelmezett.

— **(A munkaszünet miatt.)** *Kántor* János, ujmagocsi lakos, a napokban kiment néhány béressel a szántóföldjére, midőn a béresek egyike, *Juhász* István, tótkeszüi legény hirtelen megfordult s egy nála levő ostorral oly erős csapásokat mért *Kántor* János arcára, hogy a csapások nyomán felszakadt a megtámadott ember arcának a bőre. A támadó ekkor kerekét oldott, de a gazda panasza folytán a hatóság emberei csakhamar elcsípték s valatóra fogták. *Juhász* István bevallotta tettét s azt hozta fel annak indokául, hogy őt *Kántor* megverésére *Belecsky* István kocsislegény bujotta föl, mert gazdájuk aratáskor velük mégt bucsunapján is dolgoztatott. Ugy a támadó, mint a felbujtó ellen megtették a feljelentést a bíróságnál.

— **(Kitörte a nyakát.)** Néhány hetyke legény duhajkodásának szomorú vége lett a napokban Árpádon. Akként történt a dolog, hogy *Fürst* Ignác, árpádi lakos, korcsmájában néhány legény mulatozott, midőn köztük került *Sorsics* Péter mislenyi lakos. A mulatozó legények, már beléptekor gunyolódva fogadtak az idegent s mikor ez méltatlankodni merészkedett a meg nem érdemelt gunyolódások miatt, a korcsmában levő *Gyenis* József kiskozári legény megfogta *Sorsics* s kidobta a korcsmából. *Sorsics* Péter azonban oly szerencsétlenül esett ki az utcára, hogy nyakát törte s néhány perc múlva meghalt. *Gyenis* Józsefet letartóztatták és átadták a bíróságnak.

(Jegyzői jubileum.) Igen szép ünnepély folyt le tegnap az egész dárdai járás és a község részvétele mellett Magyar-Bólyban. *Póth* Vilmos magyarbólyi községi jegyző — ugyanis — tegnap tartotta huszonötéves szolgálati jubileumát, mely huszonötévet, mint a Magyar-Bóly község előjárója töltötte el. Az érdemes községi jegyző jubileumi ünnepélyén *Stenge* Ferenc, dárdai járási főszolgabíró vezetése mellett a járási tisztviselők és az összes járási jegyzők teljes számban megjelentek, nemkülönben a községi tisztviselők is, kik mindannyian egy-egy értékes ajándékkal lepték meg a jubiláló községi jegyzőt. A déli órákban a Pécsről meghívott *Zelesny* Károly fényképész csoportképet készített az összes jelenvoltakról.

— **(Tűzek a vidéken.)** A napokban a közeli vidéken előfordult tüzesetekről következők tudósításaink: Magyar-Peterden *Szili* Lajos odavaló lakos istállója lett a tűz martaléka; Szalántán *Révész* János pajtája gyuladt ki, melynek teteje, ugy a benne volt takarmány és gazdasági eszközök is megégették. Ráckozár községben *Schwartz* Györgynek egy szalmakazalját hamvasztották el a lángok. Itt a tüzet a káros Erzsébet nevű négyéves kis leánya okozta, ki a szalmakazal körül gyufával játszadozott. Ugyancsak a szülők gondatlansága okozott tűzvészt Hosszuhetényben is, hol *Varga* Lukács pajtája gyuladt ki s a benne volt élelmiszerek és gazdasági eszközökkel együtt megégett. A tüzet a káros öt éves János nevű fia és annak *Kovács* József

nevű játszótársa okozták, szintén gyufával játszadozva, mitől aztán tüzet fogott a pajta mellett levő szalma. Lőfokon *Pannovics* Mari odavaló lakosnő szalmakazalja lett a tűz martaléka, mely — mint azt a megejtett vizsgálat kiderítette — gyujtogatásból eredt. *Pajulin* György, a káros egyik cselédje ugyanis a tűz előtt rövid idővel egy előtte ismeretlen magas, barna embert látott a kerítés mellett elmenni, ki pipára gyujtva, az égő gyufát szándékosan-e vagy pedig véletlenül bedobta az udvaron levő szalmakazal tövébe. Az ismeretlen gyujtogatót keresik. — Püspök-Szent-Erzsébeten *Varga* Mihály szenvedett tüzkárt, kinek egy kazal szénája égett oda. Hogy itt a tüzet mi okozta, azt eddig még nem tudni.

— **(Megnyitják a vízvezetékét.)** Miután a tettyei víztartók ismét telve vannak, az összes magánvízvezetési csapokat megnyitják a holnapi (csütörtöki) nap folyamán. Így határozta ezt tegnap a város Tanácsa, de egyszersmind figyelmezteti is a közönséget, hogy a vízvezetési vízzel mindenki takarékosan bánjék.

— **(Betörés fényes nappal.)** Ez sem ujság már. Dacára a hatósági közegek kétségbevonhatlan éberségének, szinte napirinden vannak már a fényes nappal elkövetett betörések, melyeket a tettesek oly arcátlan merészséggel követnek el, hogy bizony méltán azt hihetné az ember, hogy a tolvajlás és betörés ma már megengedett mesterségek. Így a napokban *Mátész* Jakab kisdoroghi lakos házába tört be valaki a gazda távollétében, még pedig a délelőtti órákban s betörve a szoba ablakait, behatolt a szobába s a szekrényből harminckilenc koronát kilopott. A gazda panasza folytán megindított nyomozás során sikerült a tettest *Gyil* Sebestyén rovottmultu egyén személyében elfogni, kit átadtak a bíróságnak.

— **(Külvárosi csatornák.)** Ily cím alatt a napokban megirtuk, hogy a külváros egynéhány utcájában mily közegészségellenes állapotokat teremtenek az utca lakói azzal, hogy a szennyvizeken kívül ételhulladékos mosogatóvizet öntenek a vízvezető csatornába s felhívtuk a közegészségügyi hatóságot arra, miszerint a lakókat az ételhulladékos mosogatóvizek kiöntésétől eltiltva, a házigazdákat vízeresztők kicementezésére szólítsák. E hirre vonatkozólag ma egy levelet kaptunk, melyből kitűnik, hogy ilyen általunk leirt s hasonló állapotok nemcsak a külvárosban, hanem a belvárosban is vannak, még pedig a Hunyady utcában, hol a főreáliskola tanulóifjúsága nemcsak jár kel, hanem a szennyvizektől fertőztetett levegőt naphosszat beszívni kénytelen. Valóban jó lenne már, ha a rendőrség, mint elsőfoku közegészségügyi hatóság, tenne ez ügyben valamit, mielőtt nyakunkba nem szakad valami makacs járványos betegség.

— **(A igazság.)** A Majláth-téren *Jovács* Stipó egy kocsit a körte s almát árult s a többiek közt vett tőle *Szuller* Antalné husz krajcárért körte s egy koronát adott *Jovács* Stipó kezébe, ki szépen el is tette a koronát a lajblizsebbe, az asszony meg várta, hogy majd visszakap, de bizony hiába várta. Még akkor sem akart *Stipó* visszaadni, mikor az asszony hivatkozva tanukra, erélyesen kezdett fellépni. A lárámára csoportosulás történt s kis vártatra aztán a rendőr is megjelent, kinek egész tekintélyének latbavetésével sikerült bebizonyítani, hogy *Szuller* Antal nének van igazsága s egyben előkerestette a sokakkal a lajblizsebből a koronát, melyet az élénk csodálko-

zás közepette, mintha bizony sohasem látott volna koronát, meg is talált.

— **(Meggyilkolt leány.)** A dantovai határban levő kukoricaföldön meggyilkolva találták a fiatal *Milinkovics* Alexát, a ki vasárnap Szántován volt a templomszentelési ünnepen s több leánytársával este 7 órakor indult haza. A község közelében a leány elvált barátjától, hogy a kukoricaföldek közötti uton hamarabb érjen haza. Azóta nem látták a leányt. A szülei még az éjjel keresték, de azt hitte mindenki, hogy a leányt megszöktette valaki s csak másnap reggel jutottak a borzasztó felfedezésre. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a meggyilkolt leányt a gyilkos először meggyalázta s csak aztán gyilkolta meg. A leány ünnepi ruhája teljesen össze volt szagagatva, a mi igazolja, hogy az áldozat erős küzdelmet fejtett ki a merénnyel szemben. A csendőrség eddig két kukoricacsözt tartóztatott le, de ezek igazolták magukat.

— **(A város tisztii nyugdíj-alapja.)** A városi tisztii nyugdíjalap jövőévi költségeloirányzatát tegnapi ülésén a város pénzügyi és gazdasági bizottsága a következőkben állapította meg: Bevétel: 1. A nyugdíjalap tőkéinek kamataiból 7627 k. 2. 2%-os nyugdíjjárulék 8795 k. 3. 2%-os járulék 7278 k. 4. Bizonyítványok kiállítás díja 1000 k. 5. Birságok 700 k. 6. Járulék a házipénztárból 37495 k.; összesen 62895 kor. Kiadás: 1. Kifizetendő nyugdíjak 54000 k. 2. Kezelési díj 100 k. 3. A befolyt 2%-os járulék tőkésítésére 8795 k.; összesen 62895 kor.

— **(Jelentés a vízről.)** A Tettye mai vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: a viztartók telve vannak, a tettyei forrás vizszolgálati képessége folyó hó 10 én reggel 980 köbméter.

— **(Mehalt a kórház előtt.)** Jang János, kövágószőlősi lakoshoz még a múlt évben odaköltözött egyik távoli rokona, *Scharnagel* Mihályné Taun Katalin, ki körülbelül tizennégy nappal ezelőtt megbetegedett. Ma végre az eddig orvosi gyógykezelés nélkül maradt asszonyt Jang János kocsin be akarta szállítani a pécsi kórházba, de midőn ko-

csijával a kórház elé ért, megdőbbsenve tapasztalta, hogy a beteg asszony utközben meghalt. Így a halottat nem a kórházba, hanem a szigetikülvárosi temető halottasházába szállították, hol halála okának kiderítése végett fel fogják boncolni.

— **(Kiszebelt részeg ember.)** Homoki János, várpalotai lakos, a napokban kissé berugott s ittas állapotban lefeküdt Pécsi József várpalotai lakos háza elé aludni. Amint azonban ugy hajnaltájban felébredt, arra a keserves tapasztalatra jutott, hogy negyvenhárom koronával terhelt pénztárcáját ellopta valaki. Nyomban jelentést tett az esetről a községi előjáróságnak, mely a nyomozást megindítván kiderítette, hogy a lopást *Lapozár* Pál, görbői illetőségű csavargó követte el, ki arrafelé haladván, a mélyen alvó Homoki János kabátja zsebéből kilopta a pénzt. A tolvajt átadták a bíróságnak.

Művészet, irodalom.

Mintaférj.

— Bohózat 3 felvonásban. Írta: Valabreque Albin. Első előadása 1900. október 9-én. —

Tegnap láttuk a szezon második ujdonságát. Ez az ujdonság francia termék, azonban korán sem a javából. Amolyan vaskosabb bohózat, melyen nevetni lehet ugyan, de az a bizonyos francia esprit nem igen nyilatkozik meg benne. Nyelvezete se finom, alakjai még kevésbé s a forrás helyzetkomikumon kívül alig találni benne valami irodalmi szempontból becses sajátoságot. De azért, ismétlőjük, a szórakoztató ereje megvan s ha nem is sorozható az elsőrangú francia szinpad termékek sorába, szerzője még is méltán foglal helyet a szinpad és az emberi fonakságok ismeretének terén.

A mintaférj Malivand tőkepénzes (Vágó Béla), igazán derék fickó, telivér francia. A családja körében adja a mintaférjet, a ki az

ő derék Aurórája (Oláhné) mellett 35 év óta állandóan mézesheteket élvez — üvegen keresztül és e mellett azon titulus alatt, hogy ő képezte ki énekesnővé, szeretőt tart *Clementina* személyében (*Kende Paula*), a kihez el-eljár egy kis pásztorórácskára, mely neki 3—3000 frankjába kerül.

Malivaud ur és az ő drága élettársa látogatóban vannak leányuknál Leonie-nél (*Komlóssy I.*), a ki immár két év óta boldog felesége *Jouvelin* Alfréd urnak (*Füredy*), a kávéban dolgozó kereskedőnek. Természetes tehát, hogy a mintaférj fölhasználja a kedvező alkalmat arra, hogy az ő protegéjét meglátogathassa és vele pár intim percet eltöltsön. Egy őrizetlen pillanatban tehát telefonál *Clementinának*, hogy délután 3 órakor meglátogattja.

A mama, a ki mintaszerű családi életet él, azt szeretné, ha leánya is megfigyelne a vő minden lépését, a mint ő teszi. Ebben az ő kutatásában annyira megy, hogy Alfréd minden kedveskedő figyelmességét gyanusnak találja és fürkész, akár egy egész sereg detektiv.

Alfréd malőrjére a telefon éppen akkor kezd csilingelni, a mikor Aurora mama van jelen. A mintaférj boldog felesége mint a prédára leső hiéna, ugrik neki a telefonnak, mely azt zugja, hogy Cucuka ne jöjjön három órákor, mert *Clementina* le van akkor foglalva, hanem csak később. Ennél több nem kell. Itt a kétségbevonhatlan bizonyítéka annak, hogy Alfréd megcsalja a feleségét. Ez pedig olyan nagy bűn, mely példás megtorlást kíván.

A féltékeny anyós magából kikelve, hívja össze a családi tanácsot, a mintaférjet, a leányát és természetesen, hogy kimondják a választ. Igen, de erre az szükséges, hogy bizalmas téte-a téte-ben találják az állítólagos ténnyet, a ki fel nem tudja fogni, hogy honnan keletkezett ez a nagy zivatar, mely az ő feje fölött annyira összetorlódott.

Mindnyájan nekiindulnak, hogy *Clementinánál* tisztázzák a helyzetet. Malivaud ur, a mintaférj, a ki szintén azt hiszi, hogy *Clementina* megcsalja őt a vejevel, azért, hogy szakítson; az anyós elmegy hozzá, hogy meg-

Pártoljuk a helyi ipart!

A következő cégeket ajánljuk a t. közönség figyelmébe:

Ékszerész- és óras ipar.

ENGESZER Miklós Pécsen, Király-utca 6. Óras, ékszerész és üst-árak kereskedése és raktára.

WALLA Ferenc Pécsen, Kossuth Lajos-utca 4. sz. Óras és aranyműves.

Fűszer- és gyarmatáru-kereskedés.

KERDL Lajos ezelőtt Berec Károly fűszer, bor, thea, rum, ásványvíz- és csemege-kereskedése Pécsen, Király-utca 6. szám.

LEHNER Béla fűszer-, liszt-, gyarmat-, gyógyvíz- és terménykereskedése Pécsen, Szigeti-országút 2. sz. A »Korona«-szálloda sarkán.

Fényképészet.

MARTON István fényképész Pécsen. Múterem Ferenciek-utca 21.

Bádogos ipar.

ROMEISZ György Pécsen. Bádogos-üzlet és vízvezeték berendezési vállalat. Kossuth Lajos-utca 7. sz. Műhely: Sörház-utca 2.

Divat- és rövidáru.

ANGYAL Samu Pécsen, Király-utca 3. (Hajó szálloda) Legolcsóbb bevásárlási forrás uri-, női-, divat- és rövidáru szakban.

LEGUJABB látkepes levelezőlapok, rövid-, diszmut-, norinbergi és rőfös-árak legolcsóbban a Fecskénél. Chwarz Zsigmond Pécs, Király-utca 47.

Kőfaragó ipar.

SIREMLÉKEK a legnagyobb választékban és a legolcsóbb árak mellett csakis Ifj. Vogl Jánosnál kaphatók. Pécsen, vásártér.

Ruházati ipar.

WINTER Károly Pécsen, Király-utca 2/3. Uri divat szabó.

KESZ férfi ruha-áru. Legolcsóbb bevásárlási forrás »Első bécsi férfi- és gyermekruha-raktár« cég. Pécsen, Király-utca, városház-épület.

Vízvezeték-szerelők.

ROMEISZ és Mestríts Pécs, Sörház-utca.

Kefekötő ipar.

HOLECSEK Péter kefe- és ecset-készítő. Király-utca 26. sz.

Élelmezés.

COPF János sütődéje Pécsen, Kossuth Lajos-u. 18.

DONNER József lisztkereskedő Pécsen, Kossuth Lajos-utca 10.

Lakatos ipar.

MESTRITS Jenő Pécsen, Király-utca 38. Épület- és műlakatos. Specialista rácsmunkákban.

Mulatóhelyek.

AZ »OTTHON« kávéházban minden vasárnap és csütörtökön katonazene. Hétfőn, szerdán és pénteken ifj. Kórodi Gyula. kedden és szombaton Rác Gusztó és Somogyi Zsigmond zenekara működik.

BEDŐ-kávéházban és a Secessió sörözőben naponként Rác Gusztó és Farkas Sándor zeneestéje.

ROYAL kávéházban minden kedden, szombaton és vasárnap cigányzene.

DOLLINGER András. Hétféjedelem szálloda. Minden csütörtökön és vasárnap cigányzene.

Diszkertészet.

NOWOTARSKY A. és fia kertészetében Pécsen, Munkácsy-utca 20. Izléses virágkötészet, legnemesebb gyümölcsfák, legjobb veteménymagvak.

Asztalos ipar.

DINESZ György épület- és butor-asztalos Pécsen, Kossuth Lajos-u. 11. Ugyanott butorraktár.

STEINER Gyula épület- és butorasztalos Teréz-utca 10. sz. Szolid munka. Olcsó árak.

Házhelyek.

SZÉP háztelkek Alsó malom-utca 7. sz. alatt eladó. Bövebbet Munkácsy-utca 20. sz. alatt.

vásárolja; Alfréd pedig azért, hogy földerítse a rá nézve sajnos félreértést.

A több oldalról kitarított Clementina nagy raffinementje aztán olyan kellemetlen szituációba keveri Alfrédet, hogy a formaszertinti megcsipés megtörténik; Malivaud ur, a mintaférj, felháborodásában arcul üti a vejét és a nagy zavarodás kezd tisztulni. Clementina megcsalja valamennyi kedvesét, a kik, a mint az jónevelésű urakhoz illik, egytől-egyig hiszékenyek és a dolog vége az, hogy a mintaférj, a kire kisül, hogy ő a hülsen, egy merész ötlettel kimászik a csávából, minden readbe jó és marad továbbra is a helyzet ura: a Mintaférj.

Ezt a mesét élénk cselekmény keretében találta fel a szerző. S bár nem dolgozik finomsággal, de megbocsájtató neki, hiszen csaknem egytől egyig saját magukban is komikus alakokat mutat be, a kik minden nagyobb szellemesség nélkül képesek egy derült estét szerezni a közönségnek.

A mint szereztek is.

Vágó Béla játszotta a címszerepet. Kiváló volt a maszka, jellemző a játéka s léptenyomon hangos derűtséget keltett.

Az egész cselekményt uraló szerep, az anyós szerepe, *Oláhné* kezében volt. Igaz komikai verével játszotta meg szerepét, menten minden túlzástól s valóban »minta«-anyós volt.

Füredy Gusztáv tegnap ismét egyéniségének megfelelő szerepet kapott s játéka minden tekintetben sikerült volt.

Komlóssy Ilonka a fiatal asszony szerepében mi kívánni valót sem hagyott fenn.

Pompás jelenség volt *Kende Paula*, mint Clementin s játékát csak dicsérnünk lehet.

Rajz Ödön az ügyvéd szerepében ismét egyikét nyújtotta a tőle eddig látott jó alakításoknak.

Simon Mariska ügyesen adta Klára szobaleányt.

Delli Lajos a komoranyik kis szerepéből is jót csinált s nem kevésbé *Takács Jolán* is a komornáéból. Végül ha *Nagy Dezső* randórbiztosát is kiemeljük, minden szereplőről szólunk és pedig dicsérrel, a hogy ezt meg is érdemlik.

Reméljük, hogy a »Mintaférj« még nagyobb közönséget is fog vonzani, mint a tegnapi volt. (←)

○ **Mit akarnak ők?** *Somogyi Károly*, volt pécsi szinigazgató, a napokban nyitja meg társulatával a nagyváradi Szigligeti színházat. Ez alkalomból a nagyváradi »Szabadság« a következő szellemes interjúkat közli a szinistársulatnak Pécsen is ismeretes tagjai részéről, arra a kérdésre, hogy mit is akarnak ők az első szezonban elérni a közönség előtt:

»Mit akarok?« Olyan népszerűséget, mint az uramé volt. Én is az írók kedvence akarok lenni.

Balláné Csik Irén.

Én annak a babékoszornak keresem a párját, a melyet Nagyváradon kaptam. És keresem azt, a ki kifizette a banketten elfogyasztott bor árát.

Balla Kálmán.

Azt a direktort, a ki engem nem állít zsüri elé.

Örley Flóra.

Azt az impreszsiót, mely elfogott, a mikor Jászai hatalmas géniusza megragadott. Szohner Olga.

Nyárainál több adósságot csinálni.

Bérci Gyula.

Az első delikvensre várok, a kit elítéljek.

Peterdi Sándor,
a színészbiróság elnöke.

Ideális hírlapírókat, kik a művészetért rajonganak. Mert voltak . . .

Forrai Ferike.

Én igazán nem tudom, mit akarok.

Kovács Mariska.

Nem lehet azt itt elmondani.

A női kar.

Kérdezzék meg az uramat.

Somogyiné.

Kérdezzék meg a feleségemet.

Somogyi Károly.

○ **Köztelek zsebnaptár 1901-re.** Hetedik évfolyam. Szerkesztik: *Rubincek Gyula* és *Seilassy Zoltán*, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület titkára. Ára 2 kor 50 fillér. A magyar gazdák ezen jó ismerőzének és tanácsadójának új évfolyama ismét gazdagon bővített tartalommal, jelentékeny újításokkal és javításokkal jelent meg. A gazda mindennapi életében előforduló és szükséges gyakorlati adatoknak gazdag gyűjteményét foglalja magában a »Köztelek zsebnaptár«, mely több mint háromszáz közleménnyel igyekszik a gyakorlati gazdák nehéz, mindennapos munkájában jó tanácsot, utbaigazítással támogatni. A »Köztelek zsebnaptár« bármely könyvkereskedés útján megszerezhető.

○ **A franciák ősei.** Mikor az egész világ Párisba özönlik, hogy a műveltség mai állását az ott összehalmozott adatokban egész teljességében láthassa, nem lehet érdektelen az oly mű, mely a francia föld régi állapotáról, a grande nation őseiről, a kifejlett és finom művészet ragyogó koráról szól. Egy ily kis füzet jelent meg, a frankok országáról, a Chlodovigtól Martell Károlyig terjedő időszakot tárgyalva, azt a kort, melyben IV. Theodorich észrevétlenül hanyatlott sirjába, a nélkül, hogy holtárói csak egy krónikás is megemlékezett volna: azt a kort, melyben az arabok puripáinak lába taposta a kedves, költői Provence réjtjeit. Mindez a Nagy Képes Világtörténet 75-ik füzetében van tárgyalva. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marcali Henrik, egyetemi tanár, IV. kötet szerzője dr. Borovszky Samu. Egy-egy kötet ára díszes félbőr-kötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Iród. Int. Rt. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s minden hazai könyvkereskedés útján.

○ **Ki a legszebb színésznő?** Ezt a kérdést intézte a fővárosi közönséghez a Budapesti megjelenő Magyar Szinpad c. színházi lap. A szavazás, a mely a Magyar Szinpadban megjelenő szavazó lapokkal történt, szeptember 20-ika óta folyik és október 31-ig tart. A szavazás megkezdése óta kilenc nap telt el s ez alatt a kienc nap alatt ötezernél több szavazatot adott le a közönség az izgalmas kérdésre. Az eddig beerkezett szavazatok a következőleg oszlanak meg: P. *Lukács Juliska* 796. *Gombaszögi Margit* 724, *Küry Klára* 557 Z. *Bárdy Gabi* 519, *Hegyesi Marsi* 517, *Blaža Sári* 401, *Márkus Emlia* 306, *Fedák Sári* 306, *Bajor Terka* 298, *Rózsa Lili* 222, *Döry Margit* 219, *Varga Anna* 196.

○ **A gyámhatósági közigazgatás kézikönyve**, írta dr. *Hattyuffy Dezső* Fejérvármegye arvaszéki elnöke. Eppen most jelent meg *Politzer Zsigmond* és fia könyvkereskedő kiadásában (Budapesten, Kecskeméti-utca 4. szám). Ára 10 korona. A gyámhatóságok intézkedési körét újabb törvényhozási alkotások nagyon kiterjesztették s a gyámügyi és gondnoksági ügyek terén ép úgy az elmélet, valamint a gyakorlat oly haladást tett, hogy azok eredményének kézikönyvbe foglalása nagyon is szükségessé vált, de különösen kívánatos lett a szakkörök, valamint a nagyközönség előtt is, ez egy az újabb viszonyoknak megfelelő, ezen ügyek minden ágaira kiterjedő s az egész rendszert magában foglaló gyakorlati kézikönyvnek kiadása. A gyakorlati élet kívánalmainak megfelelő, alkalmas kézikönyvet adunk át a szakköröknek a fenti mű kiadásával. A mű 40 iv terjedelemben, igen tetszetős kiállításban, nyolcadretalakban jelent meg, kimerítő betűrendes tárgymutatóval van ellátva, mely annak használatát rendkívül megkönnyíti. Kapható a kiadóknál, kik a pénz előzetes beküldése esetén bérmentve küldik a művet, továbbá minden hazai könyvkereskedésben.

Folyószám 13. Idénybérlet 13. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, csütörtökön, október 11-én.

Bar Kochba.

(A csillag fia.)

Keleti daljáték 4 felvonásban. Irta és zenéjét szerezte Goldfaden Ábrahám. Fordította Makai Emil.

Személyek:

Bar Kochba	Mezey A.
Azarja, vezér	Nagy Dezső
Modeimi Rabbi Eleázár	Kozma Pista
Dina, leánya	Szekula Sári
Tinnius Rufus, római helytartó	Füredy G.
Seraphina, felesége	Szirmay Olga
Pháfusz, gazdag zsidó ékszerész	Vágó Béla
Egy leány	Takács Jolán
Egy hírnök	Kiss József
Egy római katona	Kóhalmi

Holnap, pénteken, október 12-én.

CSIKI GERGELY emléktünnepe alkalmából

Prolog.

Ezt követi:

a Stomfai család

szinmű.

Szombat: Rigoletto.

Törvénykezés.

§ **Állat az emberben.** A folyó évben, május 30-án *Kántor Mari*, nagyharsányi lakos, alig tizennégy éves leány, minthogy atyja, ki foglalkozására nézve csordás, beteg volt a csordát ő hajtotta ki a legelőre s ő is volt egész nap künn a mezőn. *Gugora Péter* huszonnyolc éves csordás, ki vadházasságban él, együtt legeltetett *Kántor Marival* s napközben feltámadt benne az állat, erőszakot követett el a kis lányon. A pécsi kir. törvényszék ezért *Gugora Pétert* kétévi fegyházra ítélte, ki ebben nem nyugodott meg, hanem meglebbezte ügyét.

§ **Sikkasztó ügyvédsegéd.** Olvasóink bizonyára emlékezni fognak *Krausz Lipótra*, ki ez évi június 11-én, mint azt meg is irtuk, *Kauffer Jenő* pécsi ügyvédtől, a kinek az irodájában dolgozott, 251 koronát elsikkasztott s azzal egyidőre eltűnt. Most, hogy újra látható lett, sőt megfogható, a kir. törvényszék felelősségre vonta. A ma megtartott lőtárgyaláson azonban *Kauffer Jenő* ügyvéd panaszát, illetőleg keresetét visszavonta s így a kir. törvényszék a sikkasztás ügyében megszüntette az eljárást, de a vádlottat közbiztoság elleni kihágásban mégis bűnösnek mondta ki, a mennyiben *Kauffer Jenő* ügyvéd irodájában bizonyítványt is hamisított s ezért tizennégy napi elzárásra ítélte. A kir. törvényszék azonban ezt a tizennégy napot is kitöltöttnek vette a vizsgálati fogság beszámításával s így *Krausz Lipót* rögtön szabadlábra helyezték.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október 10-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.)

A Haz mai ülésén *Tallán Béla* alelnök elnökölt. *Szell Kálmán* minisztereinek betérjesztette a trónörökös házasságának becikkelyezéséről szóló törvényjavaslatot, melyet kiadtak az igazságügyi bizottságnak.

Lukács László pénzügyminiszter terjesztette be ezután a jövőévi költségvetést, melyet realinak mond. A kiadások tetemes emelkedés nélkül kielégítik a jogos igényeket. A bevételek a kedvezőtlen gazdasági viszonyok mellett is bekövetkeznek. A kiadási többleteket a közönségi kiadások emelkedése, az allatorvosi közszolgálat államosítása; a köz-

igazgatási bevételi emelkedéseket az egyenes adók, fogyasztási és italadók bevételeinek kedvező mérlege okozza. *Ezerötvenhat és félmillió összes kiadással szemben harmincöt ezer nyolcszáznyolcvan korona felesleg mutatkozik.* Sikertült tehát a pénzügyi egyensúlyt fenntartani.

Általános helyesléssel fogadták a miniszter eme kijelentését, ki a továbbiakban szövege a valuta-szabályozásról, mely a maga rendes útján halad és kedvező lefolyást tüntet fel.

Tíz perc szünet után a miniszter folytatta expozéját. A fogyasztási adó fejtegetése után kijelenti, hogy az egyenes adóreformra vonatkozó munkálatok egy része javaslatok alakjában elkészült s a többi részé munkában van. A feldolgozás sokkal nehezebb, mint hitte volna; mégis az összes javaslatokat betérjeszti kellő időben, midőn az új országgyűlés teljes nyugalommal és objektivitással tárgyalhatja. A beruházási kölcsönökről szólva felemlíti a fiumei dock-medence javítását és a szentesi vasúti hid építését. Kéri a költségvetést a pénzügyi bizottsághoz utasítani.

Zajos éljenzéssel és tapsal fogadta e beszédet a tisztelt ház s ezután Bernáth Béla előadó ismertette a birtokosok és gazdatisztek közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló javaslatot.

TÁVIRATOK.

— **A perzsa sah Budapestén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A perzsa sah ma délelőtt megtekintette a fegyvergyárat. Holnap délelőtt elutazik.

— **Utazó hercegi pár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szászmeiningeni herceg nejével, a német császár nővérével. Budapestre érkezett. Ma este Bukarestbe utaznak.

— **A khinai háború.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pekingből jelentik, hogy a császár Csing herceghez írt levelében kijelenti, hogy visszatér Pekingbe, mihelyt a tárgyalások kedvezően fordulnak. A tartományokban sok khinai engedelmeskedik a fegyverre szólító parancsnak s a délnyugati részekben ötvenezer ember gyülekezik. *Tuan herceget megfosztották minden hivatalától, nyugdíjától s átadják a császári ház miniszteriumának megbüntetés végett.* A császár ezzel konstatálni akarja, hogy nem habozott szigorúan elbánni családjának tagjaival, minthogy még három herceget is megfosztott rangjuktól.

— **Boerek alkonya.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az angolok Vredfortnál szétverték a boerokat, kik demoralizálva elfutottak.

Szerkesztői üzenet.

R. E. Ön azt kérdezi, hogy a küszöbön levő azon törvény, melynek értelmében semmi néven nevezendő ingó vagyon le nem foglalható, mikor lép életbe? . . . Ugyan, ugyan; nem gondolja-e, hogy ez a kérdés egykissé gyanús? Különben az a törvény még nincs a küszöbön s nem is lép életbe egyhamar. Ha nem indiszkrét a kérdésünk, önnel talán a — végrehajtó van a küszöbön!?

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Egy szoba és konyhából

álló lakás kiadó

Percel-utca 35. számú házban.

Dobrowolszky Ferenc

szoba-és díszfestő, mázó. Pécsen, Anna-utca 41. Ajánlja üzletét mindennemű, a modern kornak megfelelő munkák elkészítésére úgy helyben, mint a vidéken. *Pontos és szolid munka. Jutányos árak.*

Eladó ház.

Klimó-utca 12-ik számú ház, mely áll 3 szoba, konyha és mellékhelyiségekből, haláleset végett **1800 forintért eladó.**

Bővebbet Demini Ferencnél (Ferenciek bazára.)

Demini Ferenc

Pécsen Ferenciek-bazára.

Raktáron tartok legelegansabb **divánokat, ottománokat és kárpitos butorokat** a legolcsóbb árak mellett.

Özy. Kovátsits Antalné

szijgyártó és nyerges-üzlete

Pécsen, irgalmasok bazárjában.

Raktáron tartok legkitünőbb színűből készült

gép- és hajtószijakat

különbféle nagyságban és szélességben, valamint kötő- és varrószijakat; továbbá különféle

bőröndöket

legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig. **Lószerszámokat, nyergeket, nyeregszerszámokat, izzasztókat, ló-takarókat, lópokrócokat,**

legnagyobb választékban.

Pénzbeszedői, felügyelői, raktárnoki

vagy ehhez hasonló állást keres egy intelligens ovadékképes fiatal ember. Szíves megkeresések „Számv. őrmester“ jelige alatt kéretnek a kiadóhivatalba.

Nagy választék:

Finom minőségű kávékban;
Minden nap friss prágai és kassai sonka, főtt és nyers,
Tiszta fehér rózsa méz,
Finom színházi csokoládé cukorka,
Mindennemű első rendű likőrök,
Francia és magyar cognac,
Valódi angol tea rum,
„Patavia Arák fehér rum,
Chinai és orosz tea-keverék,
Cabos-féle tea-sütemény,
Suchard-féle csokoládé és cacao stb. stb.

Kapható:

Bayer Ferenc

fűszer- és csemege kereskedésében

Pécs Széchenyi-tér 8. sz.

4846. sz.

Tkvi. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsváradi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagy-szebeni földhitelintézet végrehajthatónak Papp György és társa végrehajtást szenvedők elleni 5054 kor 38 fillér tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsváradi kir. járásbiróság területén lévő Szében község határában fekvő a szebenyi 653. sz. betétben Papp György (nős Dallos Ilonával) nevében álló A. I. 1—14 sorsz. a. felvett urbéri birtokra 914 kor 02 fillér, ugyanazon betétben A. II. 1—2 sorsz. a. felvett szántókra 6 kor.; a szebenyi 654. sz. betétben Nyéki János nevében álló A. I. 1 sor. 3613. hrsz. szántóra 9 kor. becsárban, mint kikialtási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi október hó 18-ik napján d. e. 10 órakor Szében községben, a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 21-en 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsvárad, 1900. évi július hó 18-ik napján. A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Schill,

kir. járásbíró.